Nieuwsbrief 22 – maart 2012

Foundation For His Ministry

A Mission Outreach in Baja California,
Morelia, and Oaxaca, Mexico

Voordat de krokussen uitgebloeid zijn willen we nog even binnen wippen om jullie op de hoogte te houden van ons leven in Mexico.
Allereerst willen we jullie allemaal heel hartelijk bedanken voor het geweldige medeleven dat wij mogen ontvangen. Letterlijk iedere week worden we ondersteund door een kaart met een bemoedigend woord, een brief die ons laat weten dat er voor ons gebeden wordt en dan ook de gaven die binnenkomen. Elke keer ervaren we weer dat we niet alleen staan maar dat er een thuisfront achter ons staat. Door al deze kontakten bemoedigt God ons om door te gaan met het werk dat Hij ons gegeven heeft en we moeten zeggen dat het geweldig mooi werk is. Vermoeiend maar ook zo vervullend. Elke keer zijn er weer hoogtepunten te melden waarvan we er ook nu een paar willen delen.

We kwamen in contact met Ellie, een verpleegster, die geweldig veel voor de kinderen doet, intens van ze houdt en het allerbeste met ze voor heeft. Ze wilde graag lesgeven aan de oudere kinderen in hygiëne, gezond eten en het zorg dragen van het lichaam. Nou, dat is me toch een hoogtepunt geworden, compleet met een pyjama party, kampvuur, een overnachting op de missie, spelletjes, pizzamaaltijd, enz. We hadden de beschikking of twee kamers van het bezoekerscentrum waar de beide geslachten gescheiden konden worden gehouden. De volgende morgen was er voor hen een geweldig ontbijt klaargemaakt met nog een les in gezond eten en drinken en daarna weer naar huis. Voldaan, slaperig en moe ging ieder naar zijn of haar huisje toe. Voor alle kinderen was het de eerste keer in hun leven dat ze een "sleep over" hadden. Er was veel geleerd en vriendschappen werden versterkt.

Ellie met "haar" studenten

Kampvuur laat in de avond

We willen jullie ook graag voorstellen aan de inktvis in ons programma. Haar naam is Angelica. Ze is sinds 18 maanden bij het programma betrokken en werkt zonder moe te worden. Ze kan alles aan en voorziet iedereen van een glimlach op het gezicht. De kinderen hangen aan haar en doen alles voor haar. Ze heeft zeven kinderen in haar klas en ze houdt iedereen bezig. We staan vaak verbaasd hoe onze inktvis de kinderen met het Syndroom van Down in bedwang kan houden en ze tegelijkertijd veel dingen kan leren hetgeen hen op latere leeftijd kan helpen om in de maatschappij een leven op te bouwen. Zoals je wellicht begrijpt is het geen echte inktvis waar ik over praat, maar een onderwijzeres die naar de missie is gekomen, na 25 jaar op het vaste land van Mexico in het onderwijs te hebben gewerkt.

Het onderwijs op de meest eenvoudige wijze is haar toevertrouwd. Het leren van kleuren, vormen en zelfs het stilzitten en luisteren gaat de kinderen goed af, alhoewel er soms wel eens een ondeugd is die je voor een tijdje achter het behang wilt plakken en met de regelmaat van de klok in de hoek moet zetten.
Zijn naam is ANGEL, echt waar. Laat ik een klein verhaaltje over hem vertellen:
We hebben in het Learning Center naast de vijf lokalen ook een aangebouwde wasruimte voor de kleding van de kinderen die gewassen en gedroogd moet worden. Angelica moest vlug even wat in de was doen en in de tussentijd had Angel de deur achter haar dicht gedaan en op slot gedaan en wat hem betreft was de onderwijzeres opgeruimd voor vandaag. Wat hij vergeten was, was dat de wasruimte twee deuren heeft en dat Angelica kon ontsnappen en via de buitenkant toch binnen kon komen. Ziende wat er gebeurde, besefte Angel dat hij in de problemen zou komen voor zijn gedrag, en maakte er het beste van → hij ging maar alvast in de hoek staan met zijn neus diep in de hoek en zijn handen op zijn rug.
Het resultaat was dat iedereen in zijn of haar vuistje stond te lachen door dat lekkere, ondeugende rotjochie. Wat een zegen dat we Angelica bij ons hebben, ze heeft de gaven om kinderen zoals Angel onder de duim te houden en met liefde te begeleiden naar de volgende leergroepen.

Angelica met haar klas

Op naar het voortgezette onderwijs

Wat die volgende leergroepen betreft, we zijn ontzettend dankbaar voor het feit dat zes kinderen uit het programma het punt hebben bereikt dat ze nu op het niveau leren van het voortgezet onderwijs. Wie had dat ooit kunnen denken.
Het doet ons terugdenken aan de tijd vlak voordat we naar Mexico gingen en een vrouw in onze kerk aan Mary vroeg:" Hoe ga je dat nou doen" waarop Mary antwoordde:" Dat weet ik niet." We krijgen een glimlach op ons gezicht als we beseffen dat het alleen mogelijk was en is met wat God heeft gedaan en nog steeds doet. Hem komt de eer en glorie toe.

Mogen we jullie vragen om te bidden voor Efren die diepe open wonden heeft die maar niet willen genezen en voor Irma die specialistische hulp nodig heeft om te kunnen lopen. Er is op 28 april een afspraak met de specialist. Moge dat een dag zijn voor haar waarop er nieuwe deuren opengaan en dat ze mag ervaren dat God ook haar liefheeft en het beste met haar voor heeft. Dat is uiteindelijk het doel van het programma, dat elk kind een persoonlijke relatie met de God van hemel en aarde zal ervaren door het verzoenende bloed van onze Heiland en Zaligmaker, Jezus Christus.

We wensen jullie allen hele fijne paasdagen toe. Moge het Nieuwe Leven ook in jullie leven de kracht geven om door te gaan, ook als het moeilijk is.

Nogmaals hartelijk dank en graag tot de volgende keer.
Dirk en Mary

Voor verdere informatie over het sturen van een berichtje naar Mary en Dick of het steunen van het project in Mexico: Irene en Aad van Mourik, tel. 070 3675684, ajenimvanmourik@telfort.nl